

वासुकिपत्याम् । वासुकी परमेश्वरे च पु० “सहस्रशोषां
पुरुष” इति श्रुत्या तस्य बद्धशोषत्वोक्तस्तथात्वम् ।

अनन्तश्री पु० अनन्ता अपरिमिता श्रीः परा शक्तिरस्य ।
परमेश्वरे “परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते इति” श्रुत्या
तस्य बद्धशक्तिप्रतिपादनात्तथात्वम् ।

अनन्ता स्त्री नास्ति अन्तोऽस्यः व० । विशल्यायामोषधौ
(अनन्तमूल) इति ख्याते मूलभेदे, पावत्याम्, पृथिव्याम्,
दुरालभायां, दूर्वायां, हरितक्यां, आमलक्याम्, गुडूच्याम्,
अग्निमन्यवृक्षे, अग्निशिखावृक्षे, श्यामलतायाम्, पिपपल्यां,
नीलदूर्वायाम्, श्वेतदूर्वायां, शारिवोषधौ च ।

अनन्त्य न० अनन्तसेदम् यत् । हिरण्यगर्भपदे ।

अनन्द ति० न नन्दयति नन्द-णिच्-अच् न०त० । आन-
न्दयित्भिन्ने “अनन्दा, नाम ते लोका इति कठ०व० ।

अनन्न न० न०त० । अदनीयभिन्ने । “न किञ्चिदनन्नं
भवति आ श्वभ्यः आ शकुनिभ्यः” इति ङा०उ० ।

अनन्य ति० न अन्यः सर्वना० । अन्यभिन्ने खस्मिन् “अनन्य-
रतिरासीन” इति मनुः अनन्यस्मिन् खस्मिन् रतिरनु-
रागोऽस्येति तदर्थः । नास्ति अन्यो यस्य उपास्यत्वेन
विषयत्वेन वा । अन्यासेवके “अनन्यास्मिन्त्यन्तोभामिति”
अनन्यविषये च । “पुरुषः स परः पार्थ ! भक्त्या
लभ्यस्त्वनन्ययेति” च गीता । अस्य नञ उत्तरत्वं पदा-
न्तरसत्त्वे असमर्प्यसमासाश्रयणात् तदर्थेनैवान्वयः । यथा
“अनन्यदृष्टिः सवितारमैत्रतेत्यादौ” अन्यत्वं दृष्ट्यभावस्य,
अनन्यचेता इत्यादौ अन्यत्वं चेतोऽभावस्य, अनन्यकाम
इत्यादौ अन्यत्वं कामाभावस्य च बोधनमेवमन्यत्वं ।

अनन्यगतिके ति० नास्ति अन्या गतिरस्य कप् । अन्यो-
पायरहिते तन्मात्राश्रये च । “अनन्यगतिके जने विगत-
पातके चातके” इत्युद्भटः ।

अनन्यज पु० नास्ति अन्यद्यस्मात् सर्व्वस्तुभेदानां तदात्मकत्वात्
अनन्यो विश्वाः तस्मात् जायते जन-ड ५त० । कामदेवे ।
तस्य कृष्णात् रुक्मिण्यं जन्मेति भाग० १०मस्क० “तस्याञ्च
ताडशीमवस्यां गतायां जनस्थानन्यजेनेति” दशकु० ।

अनन्यदेव पु० न अन्यद्यस्मात् सर्व्वीत्मकत्वात् ताडशोदेवः ।
परमेश्वरे विश्वौ “सर्व्वदेवमयो हरिरित्युक्तेस्तथात्वम् ।

अनन्यपूर्व्वी स्त्री न अन्यः पूर्व्वीयस्याः सा अन्यपूर्व्वी न भवति ।
अन्यामुक्तायां स्त्रियाम् “मनुप्रभृतिभिर्मान्यैर्भुक्ता यद्यपि
राजभिः । तथाप्यनन्यपूर्व्वैव तस्मिन्नासीद्वसुध्वरेति” रघुः ।

अनन्यभाज् ति० न अन्यम् अन्यां वा भजते भज-णिव् अस०

स० पुं वङ्गावः । अन्यस्थान्यस्था वा सेवनाकारिणि ।
“भजते मामनन्यभाजिति” गीताः “अनन्यभाजं पति-
माम्, हीति” कुमा० ।

अनन्यदृष्टि ति० न अन्या विभिन्ना एकरूपा दृष्टिर्भनोदृष्टि-
रस्य । एकतानचित्ते । न अन्या दृष्टिर्जीवनीपायोऽस्य ।
एकमात्रजीवने ति० ।

अनन्यसाधारण ति० न अन्यस्थान्यधर्मस्य साधारणः सदृशः ।
अन्यधर्मासदृशे “अनन्यसाधारणमेव कर्म्मति” कुमा० ।

अनन्यति नास्ति अन्यो यत् व० । अन्ययशून्ये ।
शब्दबोधे परस्परं संसर्गशून्ये अन्ययश्चान्ययशब्दे वक्ष्यते
अर्थालङ्कारभेदे पु० । तल्लक्षणं यथा “उपमानोपमेयत्वे
एकस्यैव त्वनन्य” इति सा०द० । “राजीवमिव राजीवं
जलं जलमिवाजनी” त्यादौ च अनन्यत्वात् तदलङ्कारत्वं
तथा हि उपमानोपमेयभावे सादृश्यज्ञानावाश्रयकत्वेन
तस्य बोधने नियते तद्विज्ञत्वे सति तद्वत्तन्मूयोधर्मवत्त्व
रूपसादृश्यस्य भेदगर्भिततया स्वप्रतियोगिकभेदस्य स्व-
स्मिन्नसम्भवेनापाततोऽनन्य एव तात्पर्य्येण तु इतरसा-
दृश्याभावपरत्वलक्षणयान्यस्तथा च राजीवं राजीवे-
तरासदृशमिति बोधात्तस्योत्कर्षो व्यज्यते । एवं “राम-
रावणयोर्युद्धं रामरावणयोरिवे”त्यत्रापि ।

अनप ति० न सन्ति आधिक्येनापो यत् नञपूर्व्वकत्वेऽपि
बद्धग्रीहौ अच्समा० । स्वल्पजले पल्लवादौ ।

अनपकर्म्मन् न० अपकर्म्म अपाकरणं अभावार्थे न०त० ।
त्यागाभावोपलक्षिते दत्तस्य आदाने “दत्तस्थानपकर्म्म
चेति” मनुः अपकर्म्म अपात्वे पातबुद्ध्या क्रोधादिना वा
दत्तस्थानपकर्म्म, पुनर्पृहणम् । “ऋणस्थापकर्म्म चेति”
स्मृतिः । अनपकर्म्म अपाकरणाभावः अशोधनमित्यर्थः ।
अनपक्रियास्यत्वं स्त्री । अपाकरणाभावे । “ऋणानाम-
नपक्रियेति” स्मृतिः ।

अनपच्युत ति० अप+च्यु-भावे क्त न०व० । विनाशरहिते
“स्वर्थं सुवज्जमनपच्युतमिति” ऋट० ४, १७, ४, अनप-
च्युतं विनाशरहितमिति” भा० ।

अनपत्य ति० नास्ति अपत्यं यस्य । अपत्यशून्ये । न
हितमपत्यानामिति, पताय पतनाय हितं पत+
यत् वा न०त० ततः न०त० । अपत्याहिते, पतनकारणे च
“युयोत नो अनपत्यानीति ऋ० ३, ५४, १८, अनपत्यानि
अपत्यानां पुत्राणांमहितानि, पतनकारणं न भवत्यपत्यं
तदन्यानि पतनकारणानीति” भाष्यम् ।